

Grændse. Det er dog ganske vist, at der paa de Steber, der have en mindre Assuranceværdi, meget sjældent findes saa store Stykker Jord at bygge paa, at der til begge Sider kan blive 300 Alen. Naar man nu seer, hvorledes Folk bygge omkring paa Landet, især de, der have et meget lille Areal, da er det dem i Almindelighed om at gjøre at lægge Bygningerne i Nærheden af Veien eller i Nærheden af deres Skjæl, for at forhindre, at der ikke skal gaae altfor megen Jord tilspilde af denne meget lille Lod. Det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 19, vil saaledes føre den allerstørste Deel af de Bygninger, som have en lavere Assurancefum, ind under Lovens Bestemmelser, men derimod undtage dem, der have en meget høiere Assurancefum, paa Grund af, at de have et større Areal at bygge paa. Jeg vil derfor henstille til det ærede Thing, om det ikke vilde holde paa Lovudkastets Bestemmelser, som de foresligger, eller ogsaa vedtage det under Nr. 18 stillede Forslag, der ogsaa sigter til Afstandsbestemmelser, og som jeg meget godt kan slutte mig til.

L. C. Larsen: Det Underændringsforslag, som jeg tilligemed et andet æret Medlem (Fallefen) har stillet til Forslaget af 15 ærede Medlemmer til § 5, gaaer ikke ud paa at forandre Noget i Realiteten af det, det gaaer ikke engang ud fra, at Meningen af Forslaget skulde være utheldig, men har kun til Hensigt at fjerne nogle Ord, som synes at være overflødige deri. Hvad selve Hovedforslaget angaaer, saa vil jeg overlade til Andre nærmere at udtale sig derom; det er ikke min Afgt, ved at stemme for Underændringsforslaget, at stemme for Hovedforslaget; men skulde dette gaae igjennem, troer jeg, det er ønskeligt, at det kommer til at foreligge i den Skikkelse, som det vil faae efter Underændringsforslaget.

Fallefen: Det har, mine Herrer, ikke været uden en vis Frygt, at jeg har tilladt mig at søge og modtage saamange ærede Medlemmers Bistand til at bringe forskjellige Redaktionsændringsforslag med Hensyn til Loven om Brandvæsenet paa Landet frem for dette Thing. Thi da jeg under anden Behandling af Sagen tillod mig at henlede Op-

mærksomheden paa enkelte Sprogfeil, der findes i Lovudkastet, tog den ærede Minister mig mine Ytringer meget ilde op. Der var i den Maade, hvorpaa den ærede Minister besvarede mine Udtalelser, en Bitterhed, der kunde tyde paa, at den ærede Minister antog, at det var mig meget mere om at gjøre at faae disse Rettelser udtalte end om Sagen selv. Hvis saa maatte være, svæber den ærede Minister i denne Henseende i en Vildfarelse. Jeg veed meget vel, at der ved et Lovudkast som dette, under hvis Udarbejdelse en saa stor Mængde Enkeltheder, Bestemmelser, Afstanbe osv. skarpt skulle holdes for Die, kan indløbe en eller anden Uregelmæssighed i Sproget, en eller anden uheldig Bending. Jeg har derfor heller ikke bebrejdet Noget Noget i saa Henseende, jeg har kun tilladt mig at udtale det Ønske, at den ærede Regjering vilde have sin Opmærksomhed henvendt i denne Retning. Dette har jeg gjort, fordi jeg tillægger Formen en ikke ringe Vægt og ikke mindst i Skrift og Tale, fordi en god Form i mange Henseender tjener til at forædle sit Indhold, i andre Henseender, som i disse, til at tydeliggjøre og fuldstændiggjøre Indholdet. Desuden høre Love ikke til disse flygtige Frembringelser, som den ene Dag seer fødes og den næste seer forsvinde. Dersom Noget, ved iaar at have seet en saa stor Mængde Lovforslag komme herind i Salen, skulde være kommen paa den Tro, at Lovene ifølge sin Natur ikke var bestemt til et langt Liv, da feiler han. Lovens Natur er just at leve længe; den er bestemt til i en lang Fremtid at læses, læres og kendes af Mangfoldige; den Form, hvori Lovene fremtræder, vil i mange Tider afgive et Vidnesbyrd om Nutidens Forhold ligeoverfor Mødernesmaalet. Jeg troer derfor ikke, at Bestræbelsen efter, at Lovene maae udkomme i et saa correct og godt dansk Sprog som muligt, er forkastelig, og jeg skal derfor for mit Vedkommende, saalænge jeg maatte have den Ære at have Sæde i dette Thing, bidrage min Skjærvt til, at Lovene faae et saa godt Sprog, som Omstændighederne tillade det. Jeg maa dog tilføje, at denne Bestræbelse skal fra min Side altid skee med Maadehold; jeg hører paa ingen Maade til dem, der holde af at skabe nye Ord,